

Teaterliv etter Ibsenfestivalen

Av: Elisabeth Leinslie

”Et nytt ideal for kulturell kompetanse går ut på å være fortrolig med tradisjonelt høykulturelle former, men også å ha oversikt over og innsikt i såkalt populærkulturelle gener. Det er derfor en tendens til ensidig utflating av det tradisjonelle kulturelle hierarkiet.” Dette skriver Arild Danielsen i sin rapport ”Behaget i kulturen” (Norsk Kulturråd, 2006). Et sentralt funn i rapporten viser at publikum ikke primært oppsøker kunst og kultur for å bli utfordret, men heller for å behages. Publikum søker med andre ord først og fremst en god opplevelse sammen med sine nærmeste.

Hva søker du i teatret? Kjenner du deg igjen i Danielsens funn? Eller er du en av de mindretallige kritiske tilskuerne som søker teaterkunst som utfordrer? Uansett dine kulturelle preferanser og referanser har teaterhøsten i Oslo noe å tilby deg. Ser vi på høstrepertoaret til de fire store teatrene i byen: Nationaltheatret, Det Norske Teatret, Oslo Nye Teater og Black Box Teater – finnes et rikt mangfold, hvis du er villig til å bevege deg mellom scenene. Her finnes musikaler, kabareter, komedier, tragedier, romanser, horror, lett og tungt, samtid og nostalgi, kritikk og entusiasme.

Nationaltheatret fortsetter sin Ibsensatsing utover høsten. Med ny forestilling og viderespilling av egenproduksjonene fra Ibsenfestivalen. Teatrets egne produksjoner fikk svært blandet mottakelse av anmelderne under festivalen. De ble bejublet og slaktet om hverandre. Morgenbladets anmeldere benyttet også sjansen til å kritisere institusjonen og kjedsomheten som ligger nære overflaten i forbindelse med en tre uker lang Ibsenfestival. Uansett om publikum og deltakere har kjedet eller moret seg under festivalen, er det veldig gode skuespillere som står på disse scenene. Så alle forestillingene har nok spilt seg inn og blitt bedre med tiden.

Det virker som om Nationaltheatret har satset på tyngre teater denne høsten. Ofte visuelt forførende, men de tar opp tunge temaer som kunst- og kulturkritikk, galskap, normalitet og søken etter egen og andres identiteter. Dette er temaer vi også møter på Black Box Teater, hvor det også spilles flere Ibsenforestillinger – garantert kledd i samtidsdrakt.

Under Ibsenfestivalen ble vi tilbudt en rekke internasjonale gjestespill. Dette illustrerte ikke bare hvordan Ibsens dramatik har spredt seg over hele verden, men det ga oss verdifulle innblikk i ulike teatertradisjoner og teateruttrykk. Gjestespill blir det heldigvis mer av i løpet av denne Oslohøsten: Det Norske Teatret får gjester fra Bengal og flere internasjonale scenekunstnere spiller på Black Box Teater.

For deg som søker lettere underholdning er det mye å hente på Det Norske Teatret og Oslo Nye Teater. Her finner du flere forestillinger som kjennetegnes av romantikk, eventyr og humor. Lett tematikk som gjør teaterbesøket trivelig og underholdende. Min generalisering kommer imidlertid til skamme når vi ser at Oslo Nye Teater har ”Hamlet” på plakaten, og Det Norske Teatret med ”Frøken Rosita” – ikke akkurat lettvektene.

Kunst som underholdning. Underholdning som kunst. Skillene mellom underholdning, populærkultur og høykultur flates ut. Og det angår ikke bare publikums preferanser men også teatrenes repertoar og scenekunstnernes sjanger- og uttrykksblandinger. Resultatet er et teaterrepertoar som til sammen bærer preg av satsing på et bredt publikum. Her er noe for

enhver smak. Men husk: Riv deg løs fra teaterhuset du vanligvis oppsøker. Utvid teaterhorisonten. Og du vil antagelig møte overraskelser du ikke aner.

Kilder:

Teatrenes repertoar på nett.

Arild Danielsen, *Behaget i kulturen. En studie av kunst- og kulturpublikum*, Norsk Kulturråd, Fagbokforlaget Bergen 2006